



REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T
IZ RUKE
30 -01- 2018

Predano na poštu obično-prop. druz. 381
POŠTA R
Broj primatelja prijem
Telefonska KN

Broj: Revt 2/17-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, Željka Glušića člana vijeća i suca izvjestitelja, Gordane Jalšovečki članice vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i Željka Pajalića člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom MIAMARK d.o.o. u stečaju, OIB: 74117268184, iz Splita, Marasovićeve 65/2, odlučujući o reviziji stečajnog vjerovnika KAUFMANN I HOFMANN društva s ograničenom odgovornošću za poslovanje nekretninama, OIB: 36528252072, iz Zagreba, Jankomir 33, kojeg zastupa punomoćnik Ivan S. Maleš, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Glinska i Mišković d.o.o., u Zagrebu, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-4875/16-2 od 26. srpnja 2016., kojim je djelomično potvrđeno i djelomično preinačeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-41/15 od 11. svibnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 28. prosinca 2017.

riješio je:

Revizija stečajnog vjerovnika KAUFMANN I HOFMANN društva s ograničenom odgovornošću za poslovanje nekretninama odbacuje se kao nedopuštena.

Zahtjev stečajnog dužnika za naknadu troška odgovora na reviziju odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem, u dijelu koji se odnosi na podnositelja revizije u točkama III.1. i IV. izreke, utvrđeno je da je stečajni upravitelj u cijelosti osporio tražbinu podnositelja revizije drugog višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu 2,026.524,17 kn, te je stečajni upravitelj upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporenog potraživanja.

Drugostupanjskim rješenjem je potvrđena kao neosnovana žalba tog vjerovnika u dijelu pod točkom III.1. izreke, dok je u ostalom dijelu koji se odnosi na točku IV. izreke preinačeno rješenje suda prvog stupnja na način da se upućuje stečajni upravitelj u roku od osam dana od dana primitka te (drugostupanjske) odluke pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine II. višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika KAUFMANN I HOFMANN d.o.o. u iznosu 2,026.524,17 kn.

Protiv drugostupanjskog rješenja reviziju pozivom na odredbu čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 28/13 - dalje: ZPP) u vezi s čl. 11. st. 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12 - dalje: SZ/96) stečajni vjerovnik je podnio reviziju postavljajući sljedeća pravna pitanja:

"- da li je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ovlašten odlučivati o žalbi stečajnog vjerovnika, a povodom koje žalbe je doneseno drugostupanjsko rješenje izvan granica podnesene žalbe na način da preinačuje točku rješenja prvostupanjskog suda koja uopće nije bila obuhvaćena žalbom stečajnog vjerovnika niti bilo kojeg drugog stečajnog vjerovnika ili stečajnog dužnika?

- da li je Visoki trgovački sud ovlašten produživati prekluzivne rokove propisane Stečajnim zakonom ukoliko je takav prekluzivan rok dodijeljen točkom izreke rješenja za koju točku stranka u postupku nije žalbom zahtijevala ispitivanje zakonitosti i pravilnosti?"

U prilog važnosti postavljenih pravnih pitanja podnositelj se pozvao na više presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske i to broj Rev-181/07 od 12. ožujka 2008., broj Revt-149/13-2 od 8. siječnja 2014. i broj Revt-146/08 od 5. rujna 2009. Predložio je da se drugostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na reviziju stečajni dužnik je predložio da se reviziju podnositelja odbaci kao nedopuštenu, a podredno odbije kao neosnovanu.

Revizija nije dopuštena.

Suglasno odredbi čl. 11. toč. 10. SZ/96 u stečajnom postupku revizija se može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana u skladu s pravilima parničnog postupka.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP u slučajevima u kojima je ne mogu podnijeti prema odredbi čl. 382. st. 1. ZPP, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Suglasno st. 3. navedene zakonske odredbe u takvoj tzv. izvanrednoj reviziji stranka treba ne samo određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, već je dužna i izložiti razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U takvoj tzv. izvanrednoj reviziji sve izložene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene.

Dakle, za razliku od revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP, revizija iz čl. 382. st. 2. ZPP koja je funkcionalno supsidijarna redovnoj reviziji, ima primarnu zadaću u osiguranju jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Uloga je Vrhovnog suda Republike Hrvatske u takvom postupku prilikom odlučivanja o tzv. izvanrednoj reviziji osigurati pravilno i jedinstveno tumačenje zakona i drugih propisa, čime Vrhovni sud Republike Hrvatske svojim odlukama izravno utječe na ujednačavanje sudske prakse i pridonosi pravnoj sigurnosti koja je bitna sastavnica vladavine prava.

Sukladno izloženom, institut izvanredne revizije uvijek je povezan s pitanjima od javnog – općeg interesa. Istodobno preko njega se u najvećoj mjeri očituje ustavna zadaća Vrhovnog suda Republike Hrvatske u smislu čl. 116. st. 1. Ustava Republike Hrvatske.

Pretpostavke za dopuštenost te revizije, kako je obrazloženo, razlikuju se od onih propisanih za redovnu reviziju, one su specifične jer izražavaju tu osobitu javnopravnu svrhu izvanredne revizije.

U predmetnom slučaju nisu ispunjene izložene pretpostavke koje bi opravdale dopuštenost revizije iz čl. 382. st. 2. ZPP.

Naime, ono što temeljeno nedostaje u podnesenoj reviziji jest osnovanost tvrdnje da bi u istovjetnoj pravnoj situaciji postojala različita praksa drugostupanjskih sudova – suda koja bi iziskivala intervenciju Vrhovnog suda Republike Hrvatske radi njenog ujednačavanja i ostvarenja načela ravnopravnosti svih u primjeni prava.

Naime, tvrdnja da je drugostupanjski sud odlučivao izvan granica podnesene revizije ne može izlaziti iz okvira relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka pod daljnjom pretpostavkom da je odluka u tom dijelu donesena na teret podnositelja.

U ovom slučaju nije riječ o takvoj situaciji, već je drugostupanjski sud samo odluku o upućivanju na parnicu usuglasio s odredbama Stečajnog zakona kada za tražbinu postoji ovršna isprava i kada treba osporavatelja uputiti na dokazivanje svog osporavanja u smislu čl. 178. st. 4. SZ/96.

Odluka na koju se u tom pravcu u prilog važnosti pozvao podnositelj uopće se ne odnosi na usporedivu procesnupravnu i materijalnopravnu situaciju, već na odlučivanje u predmetu u radnom sporu.

Glede drugopostavljenog pravnog pitanja također se odluke na koje se pozvao podnositelj ne odnose na usporedivu pravnu situaciju jer u tim predmetima nije drugostupanjskom odlukom preinačena prvostupanjsko rješenje glede sadržaja tužbenog zahtjeva o upućivanju na parnicu, što bi utjecalo na početak tijeka prekluzivnog roka.

Zbog toga se ni glede tih odluka ne može govoriti o različitoj praksi drugostupanjskih sudova – suda, zbog čega nema potrebe za intervencijom Vrhovnog suda Republike Hrvatske u pravcu osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Na osnovu svega izloženog, valjalo je na temelju odredbe čl. 392.b st. 3. ZPP reviziju podnositelja odbaciti kao nedopuštenu.

Zahtjev stečajnog dužnika za naknadu troška odgovora na reviziju valjalo je odbiti kao neosnovan na temelju odredbe čl. 155. ZPP.

Zagreb, 28. prosinca 2017.

Predsjednica vijeća:
Renata Šantek, v. r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice/za prijem i otpremu

Mirko Paša

